

Arrest

nr. 202 458 van 16 april 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. HAGEMAN
Arenbergstraat 23
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. HAGEMAN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Srilankaan afkomstig uit Jaffna. In 2008 werd u opgepakt door de "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam) en werd u verplicht met hen mee te werken. Als lid van de politieke afdeling van "LTTE" bestond uw taak er in om geld te geven aan families van omgekomen strijders. In januari 2009 ontvluchtte u de oorlog in Vanni en reisde met een Tijger met de naam Sempiyana naar Trincomalee. Sempiyana bleef achter in Trincomalee en u reisde verder naar Colombo. Na ongeveer een maand verblijf in Colombo werd u ontvoerd met een "White Van".

U werd overgebracht naar een plaats aan de haven van Colombo, waar u een tweetal dagen verbleef. Vervolgens werd u overgeplaatst naar een ondergrondse bunker in Trincomalee. U werd daar ondervraagd over "LTTE" en verborgen wapens. Na drie maanden gaf u toe dat u door "LTTE" verplicht was om met hen samen te werken. Tijdens de verkiezingsperiode in 2010 werd u uit de ondergrondse bunker overgeplaatst naar een woning. Eind 2011 werd u met de hulp van K., een Singhalees die Tamil sprak en die bij een eenheid van de NAVY behoorde maar de taken van een lid van CID had, vrijgelaten, onder de voorwaarde dat u het land zou verlaten. U reisde vervolgens naar Udhuturai, waar u met uw zus ging wonen. U contacteerde van daaruit K. die u adviseerde om zo snel mogelijk het land te verlaten. Nadien kreeg u nog een aantal telefoontjes van K. die wou checken of u nog in het land was. Na ongeveer een tweetal maanden vertrok u met eigen paspoort naar Maleisië. Na een verblijf van drie maanden werd u door de Maleisische autoriteiten teruggestuurd naar Sri Lanka. Bij aankomst in de luchthaven werd u door de "CID" ondervraagd waarom u het land had verlaten. U verzweeg dat u iets met "LTTE" te maken had en beweerde dat u om financiële redenen uit Sri Lanka bent vertrokken. Na het betalen van een geldsom werd u vervolgens vrijgelaten en kreeg u uw paspoort terug. Vervolgens vertrok u naar uw zus in Udduthurai, waar u een drietal maanden verbleef. Omdat u destijds werd vrijgelaten onder de voorwaarde dat u het land zou verlaten, vertrok u per vliegtuig en met eigen paspoort naar India. In 2012 huwde u in India en in 2015 vertrok u van daar uit richting België.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer : een kopie van uw identiteitskaart, een huwelijksakte, een geboorteakte van uw zoon, een overlijdensakte van uw moeder , uw geboorteakte, overlijdensakten van uw oudere broer en zus, overlijdensakte van de echtgenote van uw oudere broer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals omschreven in de Wet over de Subsidiare Bescherming.

In eerste instantie dient te worden opgemerkt dat u bij aanvang van het gehoor dat plaatsvond op het Commissariaat-generaal op 17 mei 2017 verklaarde dat u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal van 28 september 2015 niet volledig de waarheid heeft verteld. Tijdens het eerste gehoor vertelde u namelijk dat u in 2011 van Sri Lanka naar India vertrok en daar tot 2013 verbleef. In 2013 zou u naar Sri Lanka teruggekeerd zijn om de Tsunami te herdenken. In de twee maanden dat u in Sri Lanka was zou u opgeroepen zijn door de CID om u aan te bieden in hun kamp omdat u uit India kwam (zie gehoorverslag CGVS, d.d. 28 september 2015, p. 10). Tijdens het gehoor van 17 mei 2017 verklaarde u in 2013 helemaal niet vanuit India naar Sri Lanka te zijn teruggekeerd. In 2011 zou u vertrokken zijn naar Maleisië en na enkele maanden terug naar Sri Lanka zijn gerepatriëerd. U bleef nog een aantal maanden in Sri Lanka en vertrok vervolgens naar India, waar u tot aan uw vertrek naar Europa verbleef (zie gehoorverslag CGVS, d.d. 17 mei 2017, p. 1, p. 2, p. 3). U beweerde in het eerste gehoor de waarheid niet te durven vertellen omdat u bevreesd was naar Sri Lanka te worden teruggestuurd indien u zou zeggen dat u naar Maleisië was gereisd (zie gehoorverslag CGVS, d.d. 17 mei 2017, p. 10). Dat u dacht dat het een probleem zou kunnen zijn, indien u zou vertellen dat u eerst naar Maleisië ging, is een weinig overtuigende verklaring. Van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij onmiddellijk de waarheid omtrent zijn asielrelaas en reisweg vertelt. Dat u dit aanvankelijk niet heeft gedaan ondermijnt de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Te meer u ook geen bewijzen kunt voorleggen dat u eerst naar Maleisië ging en vanuit Maleisië werd gerepatriëerd. U beweerde dat uw paspoort door de smokkelaar in India werd afgepakt , wat eerder een stereotiepe verklaring is. Door het niet voorleggen van uw paspoort rijst een ernstig vermoeden dat u bepaalde elementen omtrent uw verblijf en vertrek uit Sri Lanka probeert te verhullen en wijst eerder op een gebrek aan medewerking waaraan elke asielzoeker in het kader van zijn asielaanvraag is gehouden.

Verder kunnen er nog vragen worden gesteld omtrent de geloofwaardigheid van uw voorgehouden "LTTE-profiel". Zo beweerde u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal van 17 mei 2017 dat u voor een "ngo" heeft gewerkt die gelinkt was aan "LTTE", u beweerde verder dat u toen nog geen lid was van "LTTE". Ofschoon u van 1998 tot 2003 voor die "ngo" heeft gewerkt kunt u daarvan geen enkel bewijs voorleggen (zie gehoorverslag CGVS, 17 mei 2017, p. 5). Opvallend is dat u over uw werk bij bovenvermelde "ngo" voor de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord repte.

Nochtans werd u duidelijk de vraag gesteld of u actief was in een organisatie (of vereniging, partij) , Uw antwoord was dat u enkel verplicht werd om lid te worden van "LTTE" (zie vragenlijst DVZ, vraag 3). Tijdens het gehoor van 28 september 2015 gaf u wel aan dat u voor deze "ngo" heeft gewerkt maar maakt u geen melding dat dit een organisatie gelinkt aan "LTTE" was. Hoe dan ook uit bovenstaande vaststellingen kan niet worden afgeleid dat u omwille van uw activiteiten voor deze "ngo" door de Srilankaanse autoriteiten wordt gevisieerd. Indien dit wel het geval is, zou u daarover bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel melding van gemaakt hebben en tijdens het eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal de banden met "LTTE" wel benadrukt hebben.

Verder staat in de brief van het parlementslid Shritharan, die u ter staving van uw asielaanvraag voorlegde, dat u een voormalig "LTTE" kaderlid was, terwijl u voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat u geen verantwoordelijke functie bij "LTTE" had. Geconfronteerd met deze discrepantie kon u niets anders zeggen dan dat uw zus bij het parlementslid had verteld dat u tegen uw wil bij "LTTE" zat. Waarom het parlementslid in zijn brief foutieve informatie over uw betrokkenheid bij "LTTE" zou geven, blijft een raadsel en ondermijnt zowel de geloofwaardigheid van uw asielrelaas als de bewijswaarde van de brief van het parlementslid. Bovenstaande vaststelling wordt versterkt door het feit dat in dezelfde brief staat vermeld dat u afkomstig bent uit een "three LTTE martyrs family", terwijl u verklaarde dat er in uw familie slechts twee martelaren zijn (zie gehoorverslag CGVS, d.d. 28/09/2015, p.5 en p. 6).

Verder is uw algemene kennis over de eindstrijd in Sri Lanka eerder beperkt waardoor de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid bij "LTTE" nog meer in het gedrang komt te staan. Zo heeft u geen idee waar de eindstrijd of Eelam IV begon. U beweerde immers dat dit in 2008 was. Of de oorlog in het noorden of het oosten begon, wist u niet te vertellen en u beweerde dat het overal oorlog was (zie gehoorverslag CGVS, d.d. 28/09/2015, p. 6) . Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt echter dat het conflict opnieuw was begonnen in het midden van 2007 met hevige gevechten in het oosten, voornamelijk de districten Batticaloa en Trincomalee), met grote aantallen IDP's tot gevolg. Op 11 juli 2007 viel Thoppigala, het laatste bastion van het oosten, in handen van het Srilankaanse leger, waardoor de Srilankaanse overheid volledige controle kreeg over het oosten. Dat u niet wist dat het oosten reeds in 2008, wanneer u het begin van Eelam IV pas situeert, volledig was veroverd doet verder afbreuk aan uw betrokkenheid bij "LTTE" en doet tevens twijfels rijzen of u tijdens het laatste conflict nog in het noorden van Sri Lanka woonde.

Bovenstaande vaststelling wordt versterkt door het feit dat u ook niet correct wist te vertellen wanneer de gevechten om Killinochi (de administratieve hoofdstad van "LTTE") begonnen en wanneer de stad uiteindelijk viel. U dacht dat de gevechten in Killinochi begonnen in mei 2008 omdat er in die periode verschillende mensen op de vlucht sloegen (zie gehoorverslag CGVS, 28/09/2015, p. 6). Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat de slag om Killinochi begon in november 2008 en dat Killinochi viel begin januari 2009. Gezien Killinochi werd gezien als de administratieve hoofdstad van de "LTTE", kan worden aangenomen dat u als een beweerd lid van een martelaarsfamilie en als beweerd lid van "LTTE" daarvan op de hoogte zou moeten zijn.

Verder weet u ook niet correct te vertellen wanneer de "A9" afgesloten werd. U beweerde dat dit ergens in mei 2008 was, terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat dit na een korte heropening in 2002 terug werd afgesloten in 2006. Daar de A9 als rijbaan economisch zeer belangrijk is voor het noorden van Sri Lanka, kan worden verwacht dat u daarvan op de hoogte zou zijn. Uw gebrekkige kennis over bepaalde gebeurtenissen die plaatsvonden gedurende de eindstrijd in Sri Lanka doet twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid dat u daar op dat ogenblik ook daadwerkelijk verbleef. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt daardoor nog verder aangetast.

Verder kunnen er nog bedenkingen worden gemaakt omtrent de geloofwaardigheid van uw ontvoering in Colombo en uw detentie in Trincomalee. In eerste instantie is het onduidelijk waarom de Srilankaanse autoriteiten zouden overgaan tot een ontvoering om u als "LTTE'er" te ondervragen, terwijl zij met het bestaan van de "Prevention of Terrorism Act", wat een legaal middel is, over de mogelijkheid beschikken, om verdachte Tamils voor lange tijd op te sluiten en te ondervragen. In hetzelfde verband is het ook niet duidelijk waarom u uiteindelijk werd vrijgelaten, terwijl u uiteindelijk bekend had iets met "LTTE" te maken te hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS, d.d. 28/09/2017, p. 8). U verklaarde dat een zekere K. een goed woord voor u zou doen en dat de oorlog reeds gedaan was (zie gehoorverslag CGVS, d.d. 28/09/2017, p. 9).

Waarom die K. precies voor u een goed woord zou doen bij zijn overste is niet zo duidelijk, te meer u reeds had toegegeven betrokken te zijn geweest bij "LTTE" en door K. werd aangespoord om het land te verlaten omdat u tijdens uw detentie verschrikkelijke dingen had gezien waarover u zou kunnen getuigen (zie gehoorverslag CGVS, d.d. 28/09/2017, p. 9). Verder verklaarde u dat u werd vrijgelaten omwille van uw leeftijd en omdat u reeds verschillende familieleden had die waren omgekomen (zie gehoorverslag CGVS, d.d. 28/09/2017, p. 9). Dat de Sri Lankaanse autoriteiten die u illegaal ontvoerd hadden u uit medelijden zouden vrijlaten, kan niet overtuigen. Uw verklaring dat u mogelijk werd vrijgelaten omdat de oorlog reeds gedaan was (zie gehoorverslag CGVS, d.d. 28/09/2017, p. 9), relativeert de ernst van uw "LTTE"-profiel en klemmt met uw verdere verklaringen dat u na uw vrijlating en zelfs nu nog steeds door de Srilankaanse autoriteiten wordt geïnterviewd.

Daarenboven zijn uw opeenvolgende verklaringen over de persoon die een rol speelde in uw vrijlating niet eensluidend, waardoor de geloofwaardigheid van dat deel van uw asielrelaas verder wordt ondermijnd. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u bent vrijgekomen met de hulp van een Tamil-CID bij wie u ging uithuilen (zie vragenlijst DVZ, vraag 3). Voor het Commissariaat-generaal daarentegen verklaarde u dat de man die verantwoordelijk was voor uw vrijlating een Singhalees was die behoorde tot een speciale eenheid van de Navy. U daarmee geconfronteerd, stelde u dat het een Singhalees was die Tamil sprak. Verder in het gehoor stelde u ook dat "Navy" en "CID" eigenlijk hetzelfde zijn, wat uiteraard niet klopt daar volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat de "CID", de Criminal Investigation Department, behoort tot het Sri Lankaans politiekorps.

Uit wat voorafgaat kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. De documenten die u ter staving van uw asielrelaas voorlegde zijn niet van die aard om in het licht van bovenstaande vaststelling om bovenstaande beslissing in positieve zin om te buigen. Zij hebben vooral betrekking op uw identiteit en tonen aan dat twee van uw familieleden mogelijks zijn omgekomen. Wat betreft de brief van het parlamentslid werd reeds hierboven opgemerkt dat aan de authenticiteit er van kan worden getwijfeld. Bovendien hebben documenten slechts een bewijswaarde wanneer zij dienen ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, wat bij u niet het geval is. Wat de overige documenten betreft dient te worden opgemerkt dat zij in het licht van bovenstaande vaststellingen niet van die aard zijn om de appreciatie van het Commissariaat-generaal inzake uw asielaanvraag in positieve zin om te buigen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen het LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van het LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met het LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met het LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 29 november 2017 aan dat *"hij wel aantoont dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat conform artikel 48/3 - 48/4 van de Vreemdelingenwet en dit op grond van volgende overwegingen"*.

Verzoeker ontkent niet dat hij gedurende het eerste verhoor ten onrechte verklaarde dat hij in 2013 nog naar Sri Lanka was teruggekeerd. Verzoeker beklemtoont echter dat hij gedurende dit eerste verhoor zeer wantrouwig stond tegenover de Belgische autoriteiten en dat hij de volledige waarheid omtrent zijn reisweg niet durfde te vertellen uit vrees dat hij meteen naar Sri Lanka zou teruggestuurd worden. Verzoeker probeerde hoe dan ook geen elementen omtrent zijn verblijf en vertrek uit Sri Lanka te verhullen.

Verzoeker betoogt dat zijn foutieve verklaring gedurende het eerste verhoor in september 2017 enkel betrekking heeft op de reisweg die hij heeft afgelegd van Sri Lanka naar België. Het doet volgens verzoeker geenszins afbreuk aan zijn waarheidsgetrouwe verklaringen omtrent de redenen waarom hij zijn thuisland Sri Lanka is ontvlucht en waarom er in zijn hoofd bij een terugkeer een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou bestaan.

Verzoeker legt uit dat hij gedurende verscheidene jaren werkzaam voor een NGO was die gelinkt was aan de LTTE. Verzoeker legt het bewijs voor dat hij voor deze NGO gewerkt heeft. (stuk 5). Hij verduidelijkt dat hij tijdens zijn tewerkstelling bij deze NGO geen lid was van de LTTE. Via deze jarenlange werkzaamheid in deze NGO en de link met LTTE, kwam verzoeker uiteindelijk tegen zijn wil terecht in het netwerk van de LTTE. In 2008 werd verzoeker immers opgepakt door de LUE en werd hij verplicht om met hen mee te werken. Zijn taak bij de LTTE bestond er toen in om geld te bezorgen aan de families van omgekomen Tijgers.

In het verzoekschrift wordt voorts betoogd dat het feit dat verzoeker een beperkte kennis zou hebben over de eindstrijd in Sri Lanka doet geen afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn betrokkenheid bij de LTTE en zijn grondige vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade in Sri Lanka. Voor de bevolking die in het conflict betrokken was, heerste het gevoel zeer sterk dat de oorlog overal was. Bovendien acht verzoeker het onredelijk om van hem te verlangen dat hij exact zou weten op welke datum welk gevecht begon gedurende de burgeroorlog.

Verzoeker bevestigt dat hij het slachtoffer was van een ontvoering in Colombo en detentie in Trincomalee, ook al beschikten de Sri Lankaanse autoriteiten over een legaal kader om LUE'ers te ondervragen. Verzoeker legt verder uit dat K. hulp verschaftte in ruil voor een som geld vanwege verzoeker en onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat verzoeker het land voorgoed zou verlaten.

Verzoeker legt een brief van parlamentslid Shritharan neer en stelt dat dit staat dat verzoeker weldegelijk in de LTTE terechtkwam in 2008. (stuk 6). Verzoeker stelt dat deze bevestigt dat verzoeker, ondanks het einde van de oorlog in 2009, nog steeds als een crimineel wordt beschouwd door de Sri Lankaanse autoriteiten. Hij werd reeds meerdere keren bedreigd of opgeroepen tot verhoor/onderzoek door het Sri Lankaanse leger of de CID (*Criminal Investigation Department*) en ontvluchtte dan ook noodgedwongen zijn land. Het parlamentslid bevestigt formeel dat verzoeker gevaar loopt indien hij zou terugkeren naar Sri Lanka.

Verzoeker benadrukt dat de oorlog dan wel beëindigd mag zijn sinds 2009, maar dat het onderliggende conflict nog steeds loopt.

Verzoeker verduidelijkt als volgt: *“De Sri Lankaanse burgeroorlog was een uitbarsting van de spanningen tussen de aloude etnische strijd tussen de Tamils en de Singalezen, waarbij de Tamils (LUE) stredden voor een onafhankelijke staat Tamil Eelam.*

Het conflict tussen de verschillende etnische groepen binnen Sri Lanka gaat echter veel verder terug in de tijd dan 1983. Daarom kan men ook niet aannemen dat het conflict eindigde bij het einde van de burgeroorlog in 2009. De Singalezen vertegenwoordigen nog steeds de grootste etnische groep binnen Sri Lanka en de onderdrukking van de Tamils gaat door.

In de nasleep van de burgeroorlog worden Tamils en iedereen die ook maar enig aandeel heeft gehad bij de LUE blootgesteld aan vervolgingen of een reëel risico op lijden van ernstige schade in Sri Lanka. Zelfs het vermoeden dat men deel uitmaakte van de LUE is voldoende om dagelijks het slachtoffer te zijn van allerlei gewelddadigheden en ook systematisch met de dood bedreigd te worden. Ook verzoeker zou dit lot beschoren zijn indien hij naar Sri Lanka dient terug te keren.”

Verzoeker meent voldoende te hebben aangetoond dat er een grondige vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat in zijn hoofde.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een *“Bewijs identiteit en arbeidskaart C”*, een *“Brief omtrent tewerkstelling bij NGO d.d. 19/08/2004”* en een *“Brief parlamentslid S. Shritharan d.d. 09/09/2015”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker beweert dat hij in 2008 verplicht werd om voor de LTTE te werken, tot hij in januari 2009 ontsnapte. Hij verklaart Sri Lanka te zijn ontvlucht nadat hij problemen kreeg met de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van zijn LTTE verleden. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers vluchtmotieven.

2.4.2. De Raad benadrukt dat een asielzoeker de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

2.4.3. Verzoeker maakt zijn beweerde (verplichte) betrokkenheid bij de LTTE – wat de aanleiding was voor zijn problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten en het kernelement van zijn aanvraag om internationale bescherming - niet aannemelijk.

Zo weet verzoeker amper iets over de eindstrijd of Eelam IV terwijl dit, indien hij betrokken was bij de LTTE of in het Tamil deel van Sri Lanka woonde, een bijzonder ingrijpende periode was. Hij verklaarde dat deze begon in 2008, kon niet aangeven of de oorlog in het noorden dan wel het oosten startte en stelde louter dat het overal oorlog was (CGVS-verslag 1, p. 6). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt nochtans dat het conflict medio 2007 opnieuw opflakkerde met hevige gevechten in het oosten (voornamelijk de districten Batticaloa en Trincomalee) met grote aantallen IDP's tot gevolg. Op 11 juli 2007 viel Thoppigala, het laatste LTTE-bastion van het oosten, in handen van het Sri Lankaanse leger, waardoor de Sri Lankaanse overheid volledige controle kreeg over het oosten (SRB "*Sri Lanka. Militaire nederlaag LTTE. Einde gewapend conflict*" van 16 juni 2009, p. 5). Dat verzoeker niet wist dat het oosten reeds in 2008 was veroverd, ondergraaft de waarachtigheid van verzoekers bewering in 2008 te hebben samenwerkt met de LTTE, nu hij dan uiteraard op de hoogte moet geweest zijn van dergelijke manifeste visuele en hoorbare gebeurtenissen, vooral wanneer verzoeker financiële steun moest uitbetalen aan Tamil slachtoffers. Verzoekers onwetendheid doet niet alleen afbreuk aan zijn betrokkenheid bij de LTTE, maar ondergraaft tevens zijn aanwezigheid in Sri Lanka tijdens Eelam IV. Immers indien verzoeker werkelijk aanwezig was in Sri Lanka ten tijde van de eindstrijd, dan zou hij omwille van veiligheidsredenen op de hoogte moeten zijn van het verloop van het conflict. Verzoekers uitleg in het verzoekschrift, dat de oorlog overal was, is een bonte bewering en kan niet overtuigen.

2.4.4. Bovenstaande vaststellingen worden slechts bevestigd door het gegeven dat verzoeker evenmin kon situeren wanneer de gevechten om Killinochi begonnen en wanneer de stad uiteindelijk viel. Verzoeker gaf aan dat de gevechten in Killinochi in mei 2008 begonnen, omdat er in die periode verschillende mensen op de vlucht sloegen, en dat hij niet weet wanneer de stad viel (CGVS-verslag 1, p. 6). Volgens de informatie in het administratief dossier begon de slag om Killinochi in november 2008 en viel Killinochi begin januari 2009 (SRB "*Sri Lanka. Militaire nederlaag LTTE. Einde gewapend conflict*" van 16 juni 2009, p.7; Wikipedia-pagina "*2008-09 Battle of Kilinochchi*"). Gezien Killinochi fungeerde als administratieve hoofdstad van de LTTE dan kan verwacht worden dat verzoeker, als een beweerd lid van een martelaarsfamilie (CGVS-verslag 1, p. 9) en als beweerd lid van de LTTE waarmee zijn NGO samenwerkte, daarvan op de hoogte zou zijn. Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat het onredelijk is om van hem te verlangen dat hij exact zou weten op welke datum welk gevecht begon gedurende de burgeroorlog, benadrukt de Raad dat Killinochi als administratieve hoofdstad van groot belang is voor de LTTE en dat verzoeker derhalve zou moeten weten wanneer deze stad ongeveer viel. Opnieuw doet verzoekers onwetendheid afbreuk aan zijn beweerde betrokkenheid bij de LTTE.

2.4.5. Verder geeft verzoeker foutief aan wanneer de A9 afgesloten werd. Verzoeker beweerde dat deze in mei 2008 werd afgesloten, terwijl uit informatie in het administratief dossier blijkt dat deze na een korte heropening in 2002 terug werd afgesloten in 2006 en de overheid er volledige controle over kreeg in januari 2009 (Wikipedia-pagina "*A9 Highway (Sri Lanka)*"). De A9 rijbaan is economisch zeer belangrijk voor het noorden van Sri Lanka, zodat van verzoeker kan worden verwacht dat hij daarvan op de hoogte zou zijn indien hij werkelijk verbleef in Sri Lanka. Verzoekers gebrekkige kennis over belangrijke gebeurtenissen in Sri Lanka ondergraven zijn beweerde toenmalige aanwezigheid in Sri Lanka.

2.4.6. Uit het voorgaande kan afgeleid worden dat verzoeker ten tijde van Eelam IV niet in Sri Lanka verbleef. Dergelijke vaststellingen doen op hun beurt afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde vluchtrelaas. Immers, de voorgehouden gebeurtenissen die aanleiding hebben gegeven tot verzoekers vlucht uit zijn land van herkomst zouden zich tijdens en na de eindstrijd in Sri Lanka hebben voorgedaan. Dit klemmt des te meer nu verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn ontvoering in Colombo en zijn detentie in Trincomalee. De Raad ziet niet in – noch licht verzoeker toe – waarom de Sri Lankaanse autoriteiten zouden overgaan tot een ontvoering om verzoeker als LTTE'er te ondervragen, terwijl zij met het bestaan van de "*Prevention of Terrorism Act*", wat een legaal middel is, over de mogelijkheid beschikken, om verdachte Tamils voor lange tijd op te sluiten en te ondervragen (Wikipedia-pagina "*Prevention of Terrorism Act (Sri Lanka)*"). Evenmin kan worden ingezien waarom verzoeker uiteindelijk werd vrijgelaten, temeer nu verzoeker bekend dat hij bij de LTTE betrokken is geweest (CGVS-verslag 2, p. 5). Verder maakt verzoeker niet aannemelijk waarom K., die bij de CID werkte, verzoeker zou helpen om vrij te komen (CGVS-verslag 2, p. 7, p. 9). Waar verzoeker in het verzoekschrift uitlegt dat K. hulp verschafte in ruil voor een som geld, betreft dit een loutere *post factum* verklaring die duidelijk na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissing en die derhalve niet wordt aangenomen.

Hoe dan ook relativeert verzoekers verklaring dat hij mogelijks werd vrijgelaten omdat de oorlog ten einde was (CGVS-verslag 2, p. 9) de ernst van verzoekers LTTE-profiel. Tevens klemmt dit met zijn beweringen dat hij na zijn vrijlating, en zelfs nu nog steeds, door de Sri Lankaanse autoriteiten wordt geïsoleerd.

2.4.7. De geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas wordt verder ondermijnd door zijn incoherente verklaringen over K., nu deze tot de kern van zijn verhaal behoort. Zo verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij is vrijgekomen met de steun van een Tamil-CID aan wie hij hulp vroeg (vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Bij de commissaris-generaal stelde verzoeker daarentegen dat K. een Singalees was die behoorde tot een speciale eenheid van de Navy (CGVS-verslag 1, p. 9). Waar verzoeker nog aangaf dat "Navy" en "CID" eigenlijk hetzelfde zijn (CGVS-verslag 1, p. 12), stemt dit niet overeen met de informatie in het administratief dossier. De CID, de Criminal Investigation Department, behoort tot het Sri Lankaans politiekorps (Wikipedia-pagina "*Criminal Investigation Department (Sri Lanka)*").

2.4.8. Waar in het verzoekschrift nog wordt betoogd dat het onderliggende conflict nog steeds loopt en dat iedereen die "ook maar enig aandeel heeft gehad bij de LTTE blootgesteld [wordt] aan vervolgingen of een reëel risico op lijden van ernstige schade in Sri Lanka", merkt de Raad op dat hierboven werd vastgesteld dat verzoeker geen band met de LTTE heeft en zijn verklaringen niet aannemelijk zijn. Dergelijk argument is dan ook niet van toepassing op de situatie van verzoeker.

2.4.9. Ook de "*Brief parlamentslid S. Shriritharan d.d. 09/09/2015*" kan verzoekers relaas niet aantonen. In deze brief wordt vermeld dat verzoeker een voormalig LTTE kaderlid was, terwijl verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS zelf verklaarde dat hij geen verantwoordelijke functie bij LTTE had (CGVS-verslag 1, p. 5-6). Tevens wordt in deze brief vermeld dat verzoeker afkomstig is uit een "*three LTTE martyrs family*", terwijl hij verklaarde dat er in zijn familie slechts twee martelaren zijn (CGVS-verslag 1, p. 5). Dergelijke tegenstrijdigheden ondermijnen zowel de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas als de bewijswaarde van de brief van het parlamentslid die manifest niet bekend is met verzoeker.

2.4.10. De overige door verzoeker neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet herstellen.

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een "*Bewijs identiteit en arbeidskaart C*". Deze stukken tonen hoogstens aan dat verzoeker geregistreerd werd, in het opvangcentrum Kapellen verblijft en toelating heeft om van 2 maart 2017 tot 1 maart 2018 te werken. Deze elementen zijn vreemd aan verzoekers asielrelaas.

Nog daargelaten dat verzoeker de "*Brief omtrent tewerkstelling bij NGO d.d. 19/08/2004*" niet neerlegt conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende verklaarde vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken, kan dit stuk de bovenstaande beoordeling niet wijzigen. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat hij werkelijk in Sri Lanka was in deze periode en evenmin dat hij voor deze ngo heeft gewerkt, laat staan dat deze banden heeft met de LTTE. Verzoeker liet immers na deze ngo te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, terwijl hem uitdrukkelijk gevraagd werd of hij actief was geweest binnen een organisatie (vragenlijst CGVS, punt 3.3). Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS gaf hij wel aan dat hij voor deze ngo had gewerkt, maar maakte hij geen melding van enige link met de LTTE (CGVS-verslag 1, p. 4) terwijl de essentie is van zijn vluchtrelaas. Pas tijdens het tweede gehoor bij het CGVS beweerde verzoeker dat hij werkzaam was geweest voor een ngo die gelinkt was aan de LTTE (CGVS-verslag 2, p. 5).

2.4.11. De kopie van verzoekers identiteitskaart en verzoekers geboorteakte, voorgelegd bij het CGVS, hebben betrekking op verzoekers identiteit. Deze staven zijn beweerde recente verblijf in Sri Lanka echter niet.

2.4.12. De voorgelegde huwelijksakte kan slechts aantonen dat verzoeker op 18 januari 2012 in Tamil Nadu, India (CGVS-verslag 1, p. 10) getrouwd is. Hieruit kan enkel afgeleid worden dat verzoeker in Tamil Nadu verbleef. Ook de geboorteakte van verzoekers zoon vermeldt dat deze op 23 oktober 2012 in Tamil Nadu, India geboren is. Uit de overlijdensakten van verzoekers moeder, broer en de echtgenote van verzoekers broer kan slechts blijken dat deze personen overleden zijn, doch niet dat dit enig uitstaans heeft met verzoekers asielrelaas.

2.4.13. Wat de overige documenten betreft dient te worden opgemerkt dat zij in het licht van bovenstaande vaststellingen niet van die aard zijn om de appreciatie van het Commissariaat-generaal inzake verzoekers asielaanvraag in positieve zin om te buigen.

2.4.14. Ten slotte kan de bovenstaande beoordeling niet worden losgezien van de vaststelling dat verzoeker initieel leugenachtige verklaringen heeft afgelegd over zijn verblijven voor zijn komst naar België. Tijdens het eerste gehoor vertelde verzoeker dat hij in 2011 van Sri Lanka naar India vertrok, daar tot 2013 verbleef en vervolgens naar Sri Lanka terugkeerde om de Tsunami te herdenken. Verzoeker beweerde dat hij nog geen maand na zijn aankomst in Sri Lanka opgeroepen werd door de CID om zich aan te bieden in hun kamp omwille van zijn verblijf in India (gehoorverslag van het CGVS van 28 september 2015, ofwel notities persoonlijk onderhoud CGVS-verslag 1, p. 10). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde verzoeker dat hij in 2013 helemaal niet vanuit India naar Sri Lanka is teruggekeerd. Hij gaf aan dat hij in 2011 naar Maleisië vertrokken was, na vier à vijf maanden terug naar Sri Lanka werd gerepatrieerd (rond juli – augustus 2011), vervolgens nog enkele maanden in Sri Lanka bleef, om daarna in december 2011 naar India te vertrekken, waar hij vier jaar verbleef tot zijn vertrek naar Europa (gehoorverslag van CGVS van 17 mei 2017 (hierna: CGVS-verslag 2), p. 1-3).

2.4.15. Verzoeker beklemtoont in zijn verzoekschrift dat hij gedurende het eerste verhoor zeer wantrouwig stond tegenover de Belgische autoriteiten en dat hij de volledige waarheid omtrent zijn reisweg niet durfde te vertellen uit vrees dat hij meteen naar Sri Lanka zou teruggestuurd worden. De Raad kan echter niet inzien waarom verzoeker onmiddellijk zou teruggestuurd worden indien hij zou verklaard hebben dat hij ook in Maleisië zou verbleven hebben. Verzoekers verklaring overtuigt geenszins. Bovendien merkt de Raad op dat de asielaanvraag op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoeker bieden. De behandeling van een asielaanvraag geschiedt in vertrouwen en “vrees” kan geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste informatie omtrent zijn afkomst of asielrelaas te debiteren.

2.4.16. Verzoekers leugenachtige en wisselende verklaringen over zijn recente verblijven en reisweg en afwezigheid van enig bewijs ter staving van zijn reisweg ondermijnen zijn algehele geloofwaardigheid. Verzoeker legt immers geen enkel bewijs voor dat hij eerst naar Maleisië ging en van daaruit gerepatrieerd werd. Hij beweerde stereotiep dat zijn paspoort door de smokkelaar in India werd afgenomen. Voorgaande vaststellingen maken het niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker elementen omtrent zijn verblijf in Sri Lanka en het werkelijke ogenblik van zijn vertrek uit zijn land en de wijze waarop dit gebeurde, tracht verborgen te houden. Verzoeker faalt in zijn medewerkingsplicht.

2.4.17. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift verder tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen omtrent zijn asielmotieven en voert geen elementen aan die tot een andere conclusie kan leiden.

2.4.18. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. De bestreden beslissing stelt op basis van de toegevoegde landeninformatie terecht: *“Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen het LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van het LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen.*

Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met het LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven."

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK